

De prinses en het volk van de vindere van dinge

Actuele sprookjes uit leiderschapsland

©Marcel Douma, 2021

1^e druk, september 2021

ISBN 9789065239235

Als e-boek met ISBN 9789065239334

Vormgeving: Eugenie van Dam van Isselt

Omslag: Eric Weijman, NU Reclame, Zwolle

Illustraties: Marcel Douma

Tekstadvies: Magna Veldhuysen

Meer weten? www.doumavanderhoning.nl

Verkoop & distributie: www.vanbrugboeken.nl

Alle rechten voorbehouden. Deze uitgave mag worden veelevoudigd, worden opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of in enige vorm of op enige andere wijze hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, of opnamen, worden gebruikt, wanneer u de in het economisch verkeer normaal gangbare rechten respecteert, waaronder het gebruik van volledige bronvermelding. Neem om alle twijfel weg te nemen contact op met Uitgeverij van Brug.

De uitgever aanvaardt geen aansprakelijkheid voor welke schade dan ook ontstaan tijdens of door het gebruik van deze uitgave. Deze uitgave is met de grootste zorgvuldigheid samengesteld. Noch de auteur, noch de makers, noch de uitgever stellen zich echter aansprakelijk voor eventuele schade als gevolg van eventuele onjuistheden en/ of onvolledigheden in deze uitgave

De prinses en het volk van de vinders van dingen

Actuele sprookjes uit leiderschapsland

Marcel Douma

Enkele verhaaltjes uit dit boekje verschenen eerder in de eerste twee drukken van *'Nieuwe Tijden Andere Organisaties'* (Marcel Douma en Henk van der Honing, Van Brug Boeken 2014, 2016).

U wordt uitgenodigd om uw eigen sprookje over leiderschap op te sturen naar marcel@doumavanderhoning.nl
Zie voor de randvoorwaarden
www.doumavanderhoning.nl

De Prinses en het Volk van de Vinders van Dingen
Actuele sprookjes uit leiderschapsland

Dit boekje kon mede tot stand komen door de inbreng van sprookjesteksten en -ideeën van mijn compagnon en mede-auteur Henk van der Honing. De titel komt van het gelijknamige sprookje van zijn hand.

Magna Veldhuysen schreef de basis voor het sprookje “Over fluistersluizen en luisterbuizen”.

Elke gelijkenis met of verwijzingen naar bestaande gebeurtenissen, situaties en/of personen in het verhaal en de sprookjes berust vanzelfsprekend op louter toeval!

1.

De flakkerende kaarsen verlichten de gezichten van het kleine gezelschap. Het oude hout van de robuuste tafels glimt in de gele gloed. Elke paar weken verzamelen ze zich in de vertrouwde en warme omgeving van plaatselijke herberg 'In den houten Schuyt', waar de uitbater met zijn rondbuikige gestalte en zijn gulle lach de glazen vult. Overdag vult de ruimte zich vooral met scheepslieden, passanten en marktkooplui en marskramers. In de avond is de herberg voor de stamgasten, zoals zij.

Die avonden zijn voor hen een kleine vlucht; even weg van de beslommeringen van het dagelijkse bestaan. Soms om hun echtgenoten te ontwijken, of om het lawaai van de gillende kinderen dan wel de eenzaamheid te ontlopen. De geneugten van het gerstenat en hun onderlinge genegenheid verbinden hen tijdens hun dierbare ontmoetingen, maar vooral vanwege hun altijd boeiende verhalen trekken ze keer op keer naar deze uitspanning.

De afgelopen maanden hebben ze elkaar uitbundig bestookt met hun eigenzinnige gedachten, om na afloop de dampige buitenlucht weer op te zoeken en – ieder voor zich – door de halfdonkere straten naar hun huizen terug te keren.

Het is een bont gezelschap in deze oude herberg, gelegen aan een van de grachten van deze middelgrote stad.

Links zit de filosoof. Hij heeft ooit een graad gehaald in de artseneij maar is niet de dokter geworden die hij ooit wilde zijn.

Rechts zit de ondernemer. Hij is een man van twaalf ambachten en dertien ongelukken, maar hij krabbelt altijd op en weet steeds weer geldschieters aan zich te binden.

In het midden zit de advocaat. Deze slimme en goedaardige strafpleiter heeft menig kroeg- en stadsgenoot uit de cel weten te halen en te houden.

Naast de advocaat is de artiest aangeschoven. Als zanger van een band toerde hij jaren door het land en trok van café naar café.

De vrouw in het gezelschap is enige dochter van de kastelein. Zij helpt haar vader graag met klusjes en, wan-

neer haar werk het toelaat, in de bediening. En tegen het eind van de avond, als alle andere gasten zijn vertrokken, sluit haar vader definitief aan bij het gezelschap.

De kastelein heeft de herberg jaren geleden overgenomen van zijn schoonvader, net voordat zijn vrouw overleed. Hij brengt graag zijn onverhulde mening, en die van zijn doorsnee clientèle, in het gezelschap in.

De griepgolf die het continent teisterde is al enige tijd geleden maar de naweeën zijn nog duidelijk te voelen. De bedrijvigheid in de stad heeft een flinke knauw gehad en de schepen in de haven lossen minder dan de jaren voorheen. De reders klagen steen en been. De maatregelen van de regering hebben maar beperkt effect. Er is onrust in het land en menig opportunist op een zeepkist maakt er op de pleinen in de stad gebruik van en spreekt groeiende scharen van gretige toehoorders toe. Hun woorden vallen als Gods woorden in ouderlingen.

“Het gezag van de hoge heren is tanende,” zegt de ondernemer, “en daar hebben ze zelf schuld aan.”

“Er ontbreekt leiderschap,” voegt de filosoof toe.

“Ik maak mij zorgen,” zegt de artiest.

“Er zijn te veel meningen en te veel onruststokers,”

vult de kastelein vanachter de toog aan. “Ze zouden ze moeten oppakken.”

De advocaat denkt er het zijne van en doet er voor nu het zwijgen toe.

“De mensen worden er ziek van,” besluit de vrouw.

Het zijn rijke jaren geweest en iedereen heeft ervan geprofiteerd. De handel floreerde en de danshuizen in de grote steden hadden de eerste filmsterren, gevestigde adelborsten en grootindustrielen in zich verzameld. De mode was uitbundig en begon ook door te sijpelen naar de middenstand, die zijn status en inkomen had zien stijgen. Toen kwam de griep. Ongecontroleerd sloeg die grote gaten in de maatschappij; het waren jaren van ellende, dood en verdriet. Toen de pandemie eindelijk uitdoofde, kwam het gewone en economische leven weer op gang. De georganiseerde misdaad had zijn kansen inmiddels geroken en begon haar illegale handel uit te breiden. Via de politiek en bedrijfsleven kocht zij invloed in het maatschappelijke leven. De macht verdeelde zich boven en onder de oppervlakte en de corruptie werd een moeilijk aan te pakken probleem. Dienders visten vaker achter het net en lieten zich soms verleiden tot corruptie.

De overheid had een flink deel van haar grip verloren en trachtte die met een woud aan papieren regels terug te krijgen.

“Ze zouden het kunnen weten,” zegt de ondernemer, “maar ze zijn te druk met mooi praten naar elkaar. De heren op het pluche hebben meer oog voor hun eigen positie en het uiterlijk vertoon, dan voor het volk. Ze hebben zich laten ringeloren door de boeven. Mooi paraderen voor de volgende verkiezing en zwaaien naar het gepeupel, maar ze hebben eigenlijk niets meer te vertellen. En ondertussen houden ze wel de schone schijn op!”

“Misschien wordt het tijd voor wat dames op het pluche,” gooit de kasteleinsdochter er maar eens tussendoor.

“Wat een moderne opvatting,” oordeelt de advocaat. “Ik moet er niet aan denken. De aandelenbeurzen doen het overigens ondertussen niet slecht,” vervolgt hij. “Ik zou graag daarin hebben geïnvesteerd, want ik heb wat gespaard voor later. Ach, dat biedt nu toch elk jaar nog steeds een leuke rente.”

“Beurskoersen. Wat merkt het gewone volk daar nu van?” schimpt de filosoof. “Maar daar hebben de leiders helaas te weinig oog voor. Leiderschap, daar ontbreekt het aan, en niet alleen bij ons, maar ook in de landen om

ons heen!”

“Wat ik al zei,” probeert de dochter nogmaals, “meer vrouwen.”

De kastelein schudt zijn hoofd en neemt een slok van zijn bier. Voor elven 's avonds drinkt hij niet, maar als de meeste gasten zijn vertrokken tapt hij er een voor zichzelf in. Hij schraapt zijn keel.

“Bij egocentrisch leiderschap moet ik denken aan het sprookje *‘De nieuwe kleren van de Keizer’*. Iedereen kent het verhaal van de ijdele Keizer, die zich liet beetnemen door twee bedriegers die hem voorspiegelden kleermakers te zijn die de mooiste gewaden maakten. En die niet aan zichzelf en anderen wilde toegeven dat hij werd bedrogen. Zal ik die nog eens vertellen?”

De mannen en de vrouw knikken instemmend. Sprookjes en fabels zijn hun favoriete vertellingen. Ze kijken naar de kastelein en luisteren aandachtig.

“Ik begin halverwege het verhaal,” vervolgt de kastelein, “wanneer de keizer gaat paraderen door de stad.”

“De hele nacht vóór de ochtend waarop de optocht zou plaatsvinden, bleven de bedriegers op en ze hadden wel zestien kaarsen